

„Zbožňujem ťa, milujem ťa, rozmnož moju vieru.“

Keď ho prijímaš, povedz mu:
Pane, dúfam v teba, zbožňujem
ťa, milujem ťa, rozmnož moju
vieru. Buď oporou mojej
slabosti, ty, ktorý si bezbranný
ostal v Eucharistii, aby si
vykúpil slabosť stvorenia.
(Vyhňa, 832)

25. november

Účasťou na svätej omši sa naučíme
mať vzťah s každou Božskou osobou:

s Otcom, ktorý splodil Syna; so Synom, ktorý je splodený Otcom; s Duchom Svätým, ktorý z obidvoch vychádza. Keď sa stýkame s ktoroukoľvek z týchto troch Božských osôb, stýkame sa tak so samotným Bohom; a keď sa stýkame so všetkými tromi, s celou Svätou Trojicou, stýkame sa tak vlastne s jedným, jediným pravým Bohom. Milujte svätú omšu, deti moje, milujte svätú omšu. A k svätému prijímaniu pristupujte s dychtivou túžbou, aj keď máte v srdci chlad, aj keď nič necítite: prijímajte s vierou, nádejou a vrúcnu láskou.

Nemiluje Krista, kto nemiluje svätú omšu a kto sa ju nesnaží sláviť v sústredení a pokojne, oddane a s láskou. Láska robí zamilovaných ohľaduplnými a jemnými; odhalí im, aby o ne dbali, niekedy veľmi malé detaily, ktoré sú ale zakaždým vyjadrením vášnivého srdca. Takýmto spôsobom sa máme

zúčastňovať aj na svätej omši. Preto som mal vždy podozrenie, že tí, čo chcú, aby bola omša krátka a rýchla, svojím neelegantným postojom prezrádzajú, že ešte nepochopili, čo znamená Najsvätejšia obeta na oltári.

Láska ku Kristovi, ktorý sa za nás obetuje, nás vedie, aby sme si po skončení svätej omše našli niekoľko minút na osobné a dôverné poďakovanie, čo v tichosti srdca predĺži vďakyvzdanie, ktorým je Eucharistia. (Ísť s Kristom, 91-92)